

Zonering omgevingsbelastende bedrijvigheid in POP II

Inleiding.

In de commissie vergadering MWG van 22 maart 2004 is gesproken over de problematiek rond de AVI in Coevorden.

Bij deze gelegenheid rees de vraag in hoeverre het mogelijk en/of wenselijk zou zijn om in POP-2 zonering te gebruiken als instrument om sterk omgevingsbelastende bedrijvigheid te begrenzen tot die locaties in de Provincie die zich daartoe in het bijzonder lenen en/of sterk omgeving belastende bedrijvigheid te begrenzen in een volume dat past bij de schaal en functie van de provincie Drenthe.

Met deze notitie wil de D66-fractie in de commissie RIM peilen in welke mate de overige fracties menen dat zonering en beperking van omgevingsbelastende bedrijvigheid onderdeel van POP-2 zou moeten gaan uitmaken.

POP-2 en bedrijventerreinen.

In het ontwerp POP-2 staat dat het beleid met betrekking tot bedrijventerreinen voorziet in de ontwikkeling van een aantal locatietypen, waardoor ruimte wordt geboden aan een grote diversiteit aan bedrijven.

Het beleid spitst zich toe op de kwaliteit, de regionale behoefte en de ontwikkeling van bedrijfsterreinen.

Het is aan de samenwerkende gemeenten in de stedelijke netwerken om te bepalen in welke mate deze bedrijventerreinen een eigen profiel krijgen.

De inkleuring per terrein wordt bepaald door regionale behoefte en de lokale situatie.

Het streven is de overlast voor de omgeving, zoals geluid, externe onveiligheid, het transport van gevaarlijke stoffen, bodemverontreiniging en geur zoveel mogelijk te beperken.

Ook het Kompas voor het Noorden stelt de bevordering van de kwaliteit van bedrijfsterreinen centraal en legt het accent op vermindering van de milieudruk naar de omgeving, in combinatie met een goed landschappelijke inpassing.

Zowel het initiatief van WESTO om op het Coevorder Europark een vuilverbrander te bouwen als de recente plannen van Heymans om in Meppel een asfaltcentrale op te richten, hebben aanleiding gegeven tot veel maatschappelijke onrust en burgerverzet. Veel onduidelijkheid blijkt te bestaan over de vraag in hoeverre plaatselijke overheden de mogelijkheid of zelfs onontkoombare verplichting hebben om dergelijke grootschalige,

milieu- en omgevingsbelastende bedrijvigheid op grond van bestaande regelgeving toe te laten op hun bedrijfsterreinen.

Als we er van uit gaan dat POP-2 kaderstellend moet zijn voor toekomstige bestemmingsplannen, dan is de vraag gerechtvaardigd of het nieuwe Provinciale Omgevingsplan niet nadere en vooral striktere grenzen dient aan te geven voor toekomstige maar misschien ook voor bestaande sterk omgevingsbelastende bedrijvigheid. Dit geldt in het bijzonder daar waar deze bedrijvigheid in de nabijheid van een woongebied dreigt te worden gesitueerd.

Moet het ontwerp POP II niet zodanig worden aangepast dat er in Drenthe bijvoorbeeld nog maar plaats is voor 1 vuilverbrander, namelijk de installatie(EMW) in Wijster? En kunnen we stellen dat Drenthe daarmee zijn aandeel levert in de totale verbrandingscapaciteit in Nederland, een bedrijfstak die zeer omgevingsbelastend is? Of zouden er bijvoorbeeld een of enkele specifieke bedrijventerreinen moeten worden aangewezen (denk bijvoorbeeld aan het MERA-terrein) die exclusief bestemd en geschikt zijn voor die vormen van bedrijvigheid die in de directe nabijheid van een woonomgeving tot veel bezwaren leiden?

In het thans voorliggend ontwerp POP-2 is een dergelijke vergaande functiescheiding niet opgenomen. Situaties zoals nu in Coevorden en Meppel spelen zijn daardoor in de toekomst opnieuw mogelijk, met alle maatschappelijke commotie van dien. De gemeente staat in dergelijke gevallen ongewild met de rug tegen de muur omdat in het bestemmingsplan geen gronden zijn te vinden om de gevraagde vergunning te weigeren en de provincie zal (soms tegen politieke wil en dank) de milieuvergunning moeten verlenen indien de aanvrager aannemelijk kan maken dat hij binnen de vastgestelde normering blijft.

Zonering als bewuste ordening en een eventuele clustering van dergelijke omgevingsbelastende industrieterreinen ten opzichte van andere leefgebieden lijkt in het hierboven geschetste perspectief gewenst. Daarbij dient een duidelijke scheiding van functies plaats te vinden in het belang van aangelegen woongebieden, omringende natuur en landschapskwaliteit. Veel van de eerder genoemde maatschappelijke onrust en het begrijpelijke verzet van omwonenden die zich zorgen maken over de kwaliteit van hun dagelijkse omgeving, zal hierdoor mogelijk in de toekomst worden voorkomen. De provincie kan hiertoe in POP-2 aanvullend strengere maar vooral ook duidelijke regels opnemen in de vorm van een nader uitgewerkte zonering voor sterk omgevingsbelastende industrieterreinen.

Vraag

De vraag die D66 thans voorlegt is in welke mate er in de Staten politieke steun is om de hierboven geschetste weg van zonering van omgevingsbelastende bedrijvigheid nader te verkennen en te betrekken bij de vaststelling van POP-2.